Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

►B

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/1763

z dnia 1 października 2015 r.

dotycząca środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi

(Dz.U. L 257 z 2.10.2015, s. 37)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady (WPZiB) 2016/1745 z dnia 29 września 2016 r.	L 264	29	30.9.2016
►M2	Decyzja Rady (WPZiB) 2017/1933 z dnia 23 października 2017 r.	L 273	9	24.10.2017
►M3	Decyzja Rady (WPZiB) 2018/1612 z dnia 25 października 2018 r.	L 268	49	26.10.2018

sprostowane przez:

►C1	Sprostowanie, Dz.U. L 8 z 10.1.2019, s. 38 (2018/1612)

▼B

DECYZJA RADY (WPZiB) 2015/1763

z dnia 1 października 2015 r.

dotycząca środków ograniczających w związku z sytuacją w Burundi

Artykuł 1

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub tranzytu przez te terytoria:

a) osób fizycznych podważających demokrację lub utrudniających poszukiwanie rozwiązania politycznego w Burundi, między innymi przez akty przemocy, represje lub podżeganie do przemocy;

b) osób fizycznych biorących udział w planowaniu czynów naruszających międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, stosownie do przypadku, lub stanowiących poważne złamanie praw człowieka, kierujących popełnianiem takich czynów lub dopuszczających się popełnienia takich czynów, w Burundi; oraz

c) osób fizycznych powiązanych z osobami, o których mowa w lit. a) i b),

wymienionych w wykazie w załączniku.

2. Ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na jego terytorium.

3. Ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:

a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;

b) jest państwem goszczącym międzynarodową konferencję zwołaną przez Organizację Narodów Zjednoczonych lub odbywającą się pod jej auspicjami;

c) na mocy umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub

d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.

4. Uznaje się, że ust. 3 ma również zastosowanie w przypadkach, w których państwo członkowskie jest krajem goszczącym Organizację Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na podstawie ust. 3 lub 4.

6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na podstawie ust. 1, w przypadkach gdy podróż jest uzasadniona pilnymi względami humanitarnymi lub koniecznością wzięcia udziału w posiedzeniach międzyrządowych i posiedzeniach, które

▼B

Unia Europejska wspiera lub których jest gospodarzem, lub posiedzeniach, których gospodarzem jest państwo członkowskie przewodniczące pracom OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny propagujący w sposób bezpośredni cele polityczne środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w Burundi.

7. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uznaje się za przyznane, o ile jeden lub większa liczba członków Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. Jeżeli jeden lub większa liczba członków Rady wniesie sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu zaproponowanego wyłączenia.

8. W przypadkach, gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 lub 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub tranzyt przez to terytorium osób wymienionych w wykazie w załączniku, zezwolenie bezwzględnie ogranicza się do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których bezpośrednio dotyczy.

Artykuł 2

1. Zamraża się wszystkie środki pieniężne i zasoby gospodarcze należące do, będące własnością, w posiadaniu lub znajdujące się pod kontrolą:

a) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, podważających demokrację lub utrudniających poszukiwanie rozwiązania politycznego w Burundi, między innymi przez akty przemocy, represje lub podżeganie do przemocy;

b) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów biorących udział w planowaniu czynów naruszających międzynarodowe prawo dotyczące praw człowieka lub międzynarodowe prawo humanitarne, stosownie do przypadku, lub stanowiących poważne złamanie praw człowieka, kierujących popełnianiem takich czynów lub dopuszczających się popełnienia takich czynów, w Burundi; oraz

c) osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów powiązanych z osobami, podmiotami lub organami, o których mowa w lit. a) i b),

wymienionych w wykazie w załączniku.

2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w wykazie w załączniku, ani też na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków pieniężnych ani zasobów gospodarczych.

3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na zwolnienie niektórych zamrożonych środków pieniężnych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie ich na warunkach, jakie uzna za stosowne, po ustaleniu, że dane środki pieniężne lub zasoby gospodarcze są:

a) niezbędne do zaspokojenia podstawowych potrzeb osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, wymienionych w wykazie w załączniku oraz członków rodzin takich osób fizycznych pozostających na ich utrzymaniu, w tym do zapłacenia za żywność, leki i leczenie oraz uiszczenia podatków, składek ubezpieczeniowych, opłat z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego i opłat za usługi użyteczności publicznej;

▼B

b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrot poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;

c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków pieniężnych lub zasobów gospodarczych; lub

d) niezbędne do pokrycia wydatków nadzwyczajnych, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję, co najmniej dwa tygodnie przed wydaniem zezwolenia, o powodach, dla których uważa, że należy wydać specjalne zezwolenie.

Dane państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na zwolnienie niektórych zamrożonych środków pieniężnych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

a) środki pieniężne lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonalnego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;

b) środki pieniężne lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób, którym takie roszczenia przysługują;

c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w wykazie w załączniku; oraz

d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu.

5. Ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie w załączniku, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w tym wykazie, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1.

▼B

6. Ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

a) odsetek lub innych dochodów na tych rachunkach;

b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub

c) płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonalnych w danym państwie członkowskim,

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 3

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, sporządza i dokonuje zmian wykazu znajdującego się w załączniku.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio – jeżeli adres jest znany – albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i informuje o tym daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 4

1. Załącznik zawiera powody umieszczenia w wykazie osób fizycznych lub prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 ust. 1 i art. 2 ust. 1.

2. Załącznik zawiera również, w przypadku gdy są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów. W przypadku osób fizycznych informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres – jeśli jest znany – oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 5

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do tych przewidzianych w niniejszej decyzji.

▼B

Artykuł 6

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

▼M3

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 31 października 2019 r.

▼B

Niniejsza decyzja jest przedmiotem stałych przeglądów. Może ona być przedłużana lub zmieniana, w stosownych przypadkach, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte.

▼B

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych i prawnych, podmiotów i organów, o których mowa w art. 1 i 2

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Powody umieszczenia w wykazie
1.	Godefroid BIZIMANA	Data urodzenia: 23.4.1968 r. Miejsce urodzenia: NYAGASEKE, MABAYI, CIBITOKE Obywatelstwo Burundi. Nr paszportu: DP0001520	Zastępca dyrektora generalnego policji państwowej, odpowiedzialny za podważanie demokracji przez podejmowanie decyzji operacyjnych, które doprowadziły do nieproporcjonalnego użycia siły oraz aktów brutalnego tłumienia pokojowych demonstracji, które rozpoczęły się dnia 26 kwietnia 2015 r., po ogłoszeniu kandydatury Pierre'a Nkurunzizy na urząd prezydenta.
2.	Gervais NDIRAKOBUCA alias NDAKUGARIKA	Data urodzenia: 1.8.1970 r. Obywatelstwo Burundi. Nr paszportu: DP0000761	Dyrektor Biura Administracji Prezydenta (Présidence) odpowiedzialny za kwestie związane z policją państwową. Odpowiedzialny za utrudnianie poszukiwania rozwiązania politycznego w Burundi; czynił to, wydając instrukcje, które doprowadziły do nieproporcjonalnego użycia siły, aktów przemocy, aktów represji i naruszeń międzynarodowego prawa dotyczącego praw człowieka wobec osób protestujących, które rozpoczęły demonstracje od dnia 26 kwietnia 2015 r., po ogłoszeniu kandydatury Pierre'a Nkurunzizy na urząd prezydenta, w tym 26, 27 i 28 kwietnia w dzielnicach Nyakabiga i Musaga w Bużumburze.
▼M3 3.	►C1 Mathias-Joseph NIYONZIMA ◄ alias KAZUNGU	Data urodzenia: 6.3.1956 r.; 2.1.1967 r. Miejsce urodzenia: Gmina Kanyosha, Mubimbi, prowincja Bużumbura, Burundi Numer rejestracji (SNR): O/00064 Obywatelstwo Burundi. Nr paszportu: OP0053090	Urzędnik państwowych służb wywiadowczych. Odpowiedzialny za utrudnianie poszukiwania rozwiązania politycznego w Burundi, czynił to, podżegając do przemocy i aktów represji podczas demonstracji, które rozpoczęły się dnia 26 kwietnia 2015 r., po ogłoszeniu kandydatury Pierre'a Nkurunzizy na urząd prezydenta. Odpowiedzialny za wspomaganie szkolenia, koordynowania i uzbrojenia bojówek paramilitarnych Imbonerakure – również poza Burundi – które są odpowiedzialne za akty przemocy, represji i poważne łamanie praw człowieka w Burundi.
▼B 4.	Léonard NGENDAKUMANA	Data urodzenia: 24.11.1968 r. Obywatelstwo Burundi. Nr paszportu: DP0000885	Były „Chargé de Missions de la Présidence” i były generał wojskowy. Odpowiedzialny za utrudnianie poszukiwania rozwiązania politycznego w Burundi; czynił to, uczestnicząc w próbie zamachu stanu dnia 13 maja 2015 r. w celu obalenia rządu Burundi. Odpowiedzialny za akty przemocy – ataki z użyciem granatów – popełniane w Burundi, jak również za podżeganie do przemocy. Generał Léonard Ngendakumana publicznie wspierał przemoc jako sposób na osiągniecie celów politycznych.